

Sygn. akt V KK 443/20

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie J. B.

skazanego z art. 258 § 3 k.k. i in.

oraz **A. S.**

skazanego z art. 299 § 1, 5 i 6 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 października 2020 r.,

wniosków obrońców skazanych o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 23 stycznia 2020 r. utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w S. z dnia 20 lipca 2018 r. kasacje wnieśli obrońcy skazanych: A. S. i J. B., w których zawarli wnioski o wstrzymanie wykonania orzeczenia (k. 4v. i 12 akt SN).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wnioski obrońców skazanych nie zasługują na uwzględnienie.

Na wstępie należy zaznaczyć, że wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku – w oparciu o przepis art. 532 § 1 k.p.k. – może nastąpić tylko wtedy, gdy przemawiają za tym okoliczności o charakterze wyjątkowym. Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał, że jest to uzasadnione, gdy przemawia za tym ranga

i wysoki stopień prawdopodobieństwa zasadności wskazanych w kasacji zarzutów i towarzyszących im okoliczności (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 1996 r., V KKN 11/96 - S. Zabłocki, Przegląd orzecznictwa SN, Pal. 5-6/1996, s. 235; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 września 1997 r., II KKN 329/97, OSNPP 5/1998, poz. 12; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 marca 1998 r., II KKN 461/97, OSNPP 9/1998, poz. 14). Z drugiej zaś strony, uwzględnienie wniosku złożonego w trybie art. 532 k.p.k. jest możliwe, gdy strona wykaże istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie, czy wykonywanie, w stosunku do skazanego orzeczonej kary, będzie rodzić dla niego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Możliwość skorzystania przez skazanego z instytucji unormowanej w art. 532 § 1 k.p.k. łączyć więc należy z okolicznościami związanymi z nietrafnością merytoryczną zaskarżonego, prawomocnego orzeczenia, nie zaś z okolicznościami związanymi ze stanem jego zdrowia, sytuacją rodzinną czy innymi społecznie uzasadnionymi względami (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 lutego 1997 r., V KKN 47/97, Wokanda 9/1997, s. 15).

Obrońcy skazanych tych wyjątkowych okoliczności nie przedstawili. Argumentem przemawiającym za uwzględnieniem wniosku obrońcy skazanego J. B. nie jest bowiem „sytuacja życiowa, osobista, a przede wszystkim zdrowotna skazanego” czy sytuacja rodzinna, wynikająca z faktu osadzenia go w zakładzie karnym, gdyż jest ona nierozzerwalnie związana ze skazaniem i wykonywaniem kary pozbawienia wolności w każdym przypadku. Zaznaczyć jedynie można, że szeroko przedstawiana sytuacja zdrowotna skazanego, może być przedmiotem rozważań sądu z art. 3 § 1 k.k.w. w ewentualnym postępowaniu w przedmiocie odroczenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, albo sądu penitencjarnego w ewentualnym postępowaniu o przerwę w wykonywaniu kary w trybie art. 153 k.k.w. Nie może jednak być przesłanką do zastosowania instytucji z art. 532 § 1 k.p.k. Podobnie, subiektywne przekonanie obrońcy skazanego A. S., co do zasadności podnoszonych w kasacji zarzutów wskazujących na rażące naruszenie przepisów postępowania czy „istnienia szczególnie wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji”, nie może być podstawą wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia. Na marginesie

jedynie warto wspomnieć, że prokurator ocenił kasację jako oczywiście bezzasadne, przedstawiając szeroką argumentację na poparcie swoich twierdzeń.

Nie przesądzając zatem ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, iż nie zachodzą w przedmiotowej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. i z tych względów, orzekł jak na wstępie.